

ЗЛАТИБОРСКЕ ВЕСТИ

ISSN-2406-2405

број 5

ИНФОРМАТИВНИ БИЛТЕН ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА
јул, 2015. године
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

САОПШТЕЊЕ ОПШТИНСКОГ РУКОВОДСТВА У ЧАЈЕТИНИ
ПОВОДОМ РЕШЕЊА МИНИСТАРСТВА ГРАЂЕВИНАРСТВА

Нећемо дозволити отуђивање
2.213 хектара Златибора Стр. 8 и 9

Министар Љајић отворио летњу
сезону на Торњику Стр. 4

ПРЕНОСИМО ЦЕО ГОВОР
ПРЕДСЕДНИКА ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА
ПРОЧИТАН НА СВЕЧАНОСТИ
ОБЕЛЕЖАВАЊА ДАНА ОПШТИНЕ

Своје
задатке
према
грађанима
СМО
испунили

Страна 2

ТЕМА БРОЈА: ГРАДЊА НА ЗЛАТИБОРУ Стране 5, 6 и 7

Златибор је највеће
градилеиште
у Србији

И Руси би
да граде
код нас

У „Јелену Анжујску”
инвестирају седам
милиона евра

Цркве ничу,
општина помаже

Страна 12

Посета игумана Хиландара
општини Чајетина

Страна 3

Сирогојно по плетиљама
знано

Стране 10 и 11

Стаматовић: Своје задатке према грађанима смо испунили

Преносимо цео говор председника општине Чајетина прочитан на свечаности обележавања Дана општине

„Са поносом могу да кажем да смо испунили све што смо планирали у претходних годину дана”, почео је свој говор на свечаности обележавања Дана општине Чајетина њен председник Милан Стаматовић, па наставио: „Створили смо амбијент за улагање како домаћих тако и страних инвеститора и подигли ниво услуга кроз изградњу инфраструктуре. Поред Златибора и Чајетине напредак је видан и у већини сеоских месних заједница.

Користим прилику да најавим полагање камена темељца за изградњу гондоло од центра Златибора до врха Торника 19.августа 2015.године чиме отпочиње овај дуго припремани пројекат.

У протеклој години издато је око 100 грађевинских дозвола, што је уз добру наплату осталих локалних прихода стабилизовало финансијску ситуацију у буџету општине. На тај начин имали смо могућност да наставимо са улагањима у инфраструктуру и планску документацију која је прилагођена но-

вим трендовима и захтевима тржишта и инвеститора.

Чајетина је отишла корак даље од осталих локалних самоуправа отварањем прве регионалне Канцеларије за сарадњу са Руском Федерацијом у Србији, која је донела стабилност улагању у туристичку привреду и у производне погоне на територији општине али и читавог Златиборског округа.

Почетком ове године повећан је број иностраних гостију на Златибору, са њима и инвеститора који посећују општину исказујући јасне намере ка новим улагањима.

Истичемо значајне привредне делегације из Русије, Кине, Уједињених Арапских Емирата, Израела, Грчке које су озбиљно заинтересоване за пројекте аеродрома, обновљивих извора енергије, пољопривредних фарми и изградње туристичких комплекса широм Златибора.

Налазите се у једној од најуспешнијих локалних самоуправа наше земље. Као параметри успешности узети су комплетна планска документација, распрострањеност и квалитет инфраструктуре, буџет по глави становника, стопа незапослености и проценат сопствених прихода у општин-

ској каси. Трансферна средства су нам на пример 3% укупног буџета, па поређења ради у неким општинама иду и до 80%. У последњих 10 година увећали смо буџет 100 пута.

Од прошлог дана општине уложена су знатна средства и унапређени услови за развој свих области друштвеног живота, од привреде и економије, преко инфраструктуре, спорта, културе, образовања до социјалних давања. Помагали смо и помажемо увек. Суграђанима, братским општинама, свима којима је помоћ потребна.

Кроз Програм „Помоћ у кући” који смо покренули прошло је преко 120 старих лица којима је пружана нега од стране десетак запослених медицинских сестара и геронтодомаћица и у најудаљенијим златиборским селима.

У последњих десет година преко 600 најбољих ученика и студената добили су општинске стипендије за шта је издвојено око 45 милиона динара. Задовољство је наше што се млади враћају и хоће своје знање да ставе у службу својој општини.

Ми смо свој задатак и обавезу према грађанима већ испунили. Наша мисија била је да кроз све наведене активности од општине направимо одрживу организацију која ће заједно са јавним предузећима стварати профит и грађанима и онима што улажу новац овде.

У будућности циљ нам је да унапредимо постојећи систем новим пројектима, да достигнемо 1.000.000 посетилаца на годишњем нивоу и 10.000.000 ноћења. То ће нам створити могућност да будемо испред свих и генеришемо прилив значајно већих средстава.

Све наведено нас обавезује да још више радимо и додатно се ангажујемо како би Чајетина била препознатљива на светској, првенствено туристичкој мапи, али и по квалитетној органској храни.

Захваљујем се на крају својим сарадницима на свесрдном залагању, одборницима и члановима Општинског већа на разумевању и помоћи, инвеститорима на поверењу и суграђанима на подршци свих ових година”, рекао је Милан Стаматовић на Дан општине. ■

**ЗЛАТИБОРСКЕ
ВЕСТИ**ИНФОРМАТИВНИ БИЛТЕН
ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА**Издавач**Агенција за издавачку делатност
и маркетинг „Мали Ћира“**Главни и одговорни уредник**

Милић Симић

РедакцијаНада Целебчић
Иван Јанковић
Мирјана Ранковић Луковић
Драгана Росић
Предраг В. Ковачевић**Штампа:**

Графос Ужице

Тираж

1500 примерака

Контакт069/855-00-65
e-mail: pressnada@gmail.com

Билтен финансира општина Чајетина

Посета игумана Хиландара општини Чајетина

Подсећамо да је, у знак захвалности и добре сарадње, општина Чајетина ове године одлучила да за општински празник најзначајније општинско признање, „Златиборску повељу“, додели игуману хиландарском Методију. Његова посета – посебна, будући да је наша општина једина локална самоуправа коју је он званично посетио – за наше суграђане представља велику част, духовно ојачање, али и благослов који је најмлађи игуман манастира Хиландар донео од Пресвете Богородице Тројеручице и наших родоначелника Светог Саве и Светог Симеуна.

Архимандрит Методије Марковић најмлађи је игуман Хиландара и најмлађи игуман на целој Светој Гори, која броји укупно 20 манастира. Рођен је у Чачку на Божић 7. јануара 1970. године. Од 2010. је на хиландарском игуманском трону, као

једна од најпоштованијих личности у Српској Православној Цркви и међу Србима у земљи и расејању. Веома се истакао у напорима за обнову манастира Хиландар, доста оштећеном у великом пожару који је 2004. године задесио ову светињу.

Под његовим духовним управљањем број монаха се удвостручио, повећао са 25 на 50 колико сада броји хиландарско братство, а обновљено је 60 одсто пожаром уништених објеката у манастиру.

С обзиром да наша општина стално помаже Хиландару, Чајетина

и њени грађани су често у молитви и мислима архимандрита Методија. По први пут у својој историји игуман Хиландара је званично посетио једну локалну самоуправу у Србији, и то Чајетину (а не епархију како то иначе бива), у знак захвалности њеном руководству за немерљив допринос у обнови наше највеће светиње. Уз његов благослов највише поклоника у манастир годишње дође управо из Чајетине, а житеље ове општине примају у Хиландар са највећим духовним почастима.

Додељену му „Златиборску повељу“ отац Методије примио је током боравка у Чајетини у име свих хиландарских отаца, игуманије Богородице Тројеручице и братства манастира.

„Наравно да бих прво хтео да благодарим свима онима који су одлучили да ова повеља буде додељена на моје име. Са великом радошћу сам се одазвао овом позиву, да дођем још једном у вашу општину и да прихватим то не као признање већ као један израз љубави коју смо увек ми који долазимо са Хиландара осетили. Ево сада се на још један начин

та ваша љубав и поштовање према манастиру Хиландару потврђује“, са скромношћу је рекао архимандрит Методије, па се захвалио руководству наше општине за немерљив допринос у обнови највеће светиње.

Овај догађај својим наступом употпунио је хор цркве Светог Пророка Илије из Мачката. Велики број наших суграђана искористило је ову јединствену прилику и добило благослов од игумана манастира Хиландар.

Током свог боравка у нашем крају високопреподобни отац Методије посетио је новоформирану Канцеларију за сарадњу са Руском Федерацијом и освештао просторије заједно са свештеником златиборске цркве. Благослов су добили и запослени у Канцеларији који ће директно радити на унапређењу економских односа између Србије и Русије. Приликом освештења поклонио је икону Богородице Тројеручице општини Чајетина и та светиња ће бити у Канцеларији за сарадњу са Руском Федерацијом. Овом приликом игуман је пожелио успешан рад наше Канцеларије на јачању не само привредне сарадње већ и духовних веза између братских народа Србије и Русије. Освештењу је присуствовало око стотину деце из Русије, учесника кошаркашког кампа универзитета из Ухте који тренутно бораве на Златибору.

Председник општине Милан Стаматовић указао је поштовање високом госту. „Ми у општини Чајетина смо се определили да своје планове и стратегије развоја усмеримо ка напретку Србије, а највећи напредак и опстанак Србије можемо тражити у основи, у темељима српског народа, а то је манастир Хиландар. Ми смо дугогодишњи донатори и пријатељи манастира Хиландар. Морамо, наравно, спојити те две жиле куцавице и Косово. У својим плановима смо се определили да помогнемо Косово и данашњим освештењем канцеларије за сарадњу са Руском Федерацијом направил смо то тројство које ће гарантовати да Србија на овим принципима и на овим темељима мора да опстане. То је, наравно, дугорочни план и програм, перспектива Србије и општине Чајетина“, рекао је Стаматовић.

На предлог игумана Хиландара, уз пуну подршку руководства чајетинске општине, посебна серија Хиландарског светосавског вина моћи ће да се купи само на територији општине Чајетина, што представља велики благослов за све наше грађане.

Фото Никић

”

Игуман манастира Хиландар архимандрит Методије Марковић посетио је почетком јула, други пут званично, општину Чајетина

Министар Љајић отворио летњу сезону на Торнику

Министар туризма, трговине и телекомуникација Расим Љајић званично је отворио летњу туристичку сезону у центру "Торник". Заједно са представницима општине Чајетина и ЈП "Скијалишта Србије" он је обишао овај центар, возио се шестоседном жичаром и разговарао о улагањима у развој.

Министар Љајић је овом приликом обећао помоћ министарства у најважнијем златиборском пројекту – изградњи гондоле. Изразио је и задовољство порастом броја страних и домаћих туриста забележеним у прва четири месеца ове године па упутио позив свим локалним туристичким организацијама да се пријаве на конкурс Министарства за бесповратна средства намњена изградњи туристичке инфраструктуре. Подсетио је и на могућност добијања ваучера за све оне који желе да одмор проведу у домаћим туристичким дестинацијама.

„Верујем да је ово почетак озбиљних пројеката који ће бити реализовани у области туризма, а један од тих је и изградња гондоле. Ми ћемо, у сваком случају, учинити све да поомогнемо да се тај пројекат реализује. Већ смо разговарали о изградњи неких пројеката сада, током ове сезоне, за обогаћивање летњих туристичких садржаја овде на Златибору. Верујем да ће они бити брзо

предати министарству, а ми врло брзо те пројекте одобрити, како би почели изградњу већ за ову туристичку сезону“, рекао је министар Љајић.

Дејан Љевнајић, директор ЈП „Скијалишта Србије“, на отварању је рекао: „Након ове најуспешније зимске сезоне, ми смо данас отворили наше планинске центре за долазак гостију и нудимо изузетно богат садржај. Морам да напоменем поред шетње планином, вожње панорамском жичаром, имамо велики број адреналинских садржаја.

”

Држава ће помоћи изградњу гондоле, обећао министар туризма

Овде имамо и мултифункционални терен где могу да се организују турнири и у фудбалу, кошарци и тенису, мини голф са девет рупа...Поред тога имамо и три стазе за планински бициклизам, спуштање низ планину...“

Председник општине Чајетина Милан Стаматовић је нагласио да Златибор има континуитет од девет месеци туристичке сезоне, иако важи за зимски планински центар. Он је овом приликом најавио почетак изградње гондоле на Златибору постављањем камена темеља 19. августа ове године.

„То је допуна туристичке понуде. Надам се да ће и министарства и "Скијалишта Србије" као и до сада помоћи да се успешно реализује овај пројекат. Он је највише у интересу општине Чајетина и Златибора, али ово је и национални интерес и национални пројекат.“

Да ће кампања коју је покренуло министарство допринети повећању броја гостију и на нашој планини, уверен је и директор ТО Златибор Арсен Ђурић. Он истиче да су се овој акцији прикључили и сви издаваоци смештаја на Златибору.

„Захваљујући Скијалиштима Србије и овим летњим садржајима у центру Торник употпуњена је понуда и у летњој сезони. До пре неколико година Златибор се није могао похвалити да је скијашки центар, а након изградње ове жичаре и ових садржаја, ми смо постали један сасвим озбиљан скијашки центар и то је допринело да у зимској сезони буде знатно више гостију. Ове године је обележено још неколико пешачких и планинарских стаза. Те мапе ће бити ових дана одштампане тако да ћемо за госте имати и ту новину у садржају за предстојећу летњу сезону“ рекао је Ђурић.

Како би сви заинтересовани лакше дошли до бројних занимљивих садржаја које Скијалишта Србије нуде на Торнику, организован је превоз од центра Златибора.

Д. Росић

Златибор је највеће градилиште у Србији

Општина Чајетина већ пет година бележи снажан инвестициони раст, а самим тим и увећање средстава у буџету по овом основу. Прошле године у овој општини издато је 100, а ове године већ 50 грађевинских дозвола. Поређења ради у Београду је у лане издато 45, а у Ужицу само једна дозвола за градњу.

Разлози за овакав изузетан инвестициони раст, по оцени председника општине Чајетина Милана Стаматовића, превасходно су у добро припремљеној планској документацији и развијеној инфраструктури. Ова локална самоуправа предњачи када је реч о ефикасности у добијању дозвола. Уколико инвеститор преда комплетну документацију, рок у коме ће добити дозволу је једног до три дана, у зависности од обима документације и врсте објекта који гради.

- Када је цена за издавање грађевинске дозволе у питању, имамо повољности за изградњу хотелских комплекса и производних погона који ће запослити локално становништво, док су дозволе за комерцијалне објекте знатно скупље. Иако предњачимо у Србији по висини накнаде за грађевинско земљиште инвеститори то поштују, јер хоће да имају јасну слику шта добијају за оно што плаћају. Та средства, иначе, намењена су даљем развоју овдашње инфраструктуре – напомиње председник општине Чајетина, па наставља:

- Златибор је, нема сумње, највеће градилиште у Србији. Граде се овде објекти разних намена: од пословних и апартманских објеката до производних и хотелских комплекса. А с обзиром да се српско тржиште сужава због економске кризе појављују се и страни инвеститори, Руси и Грци. Из тих држава, на чија тржишта су најпре стигли наши традиционални производи, на Златибор долазе туристи, који су у добро уредјеним и организованим туристичким центрима увек претходница инвеститора.

Познато је да повећан број инвеститора доноси и увећање општинског буџета. Први пут се, ево, десило да је за шест месеци ове године реализација буџета за шест месеци ове године већа од 50 одсто у односу на планирани износ, што је знатно више од већине локалних самоуправа у Србији. То ум-

ногоме олакшава свакодневни живот становништва, као и рад општине и комуналних предузећа, ствара услове за што садржајнију понуду на Златибору.

Какве је услове ваљало задовољити у локалној самоуправи да би се постигла таква ефикасност која инвеститоре привлачи, питамо Милана Стаматовића:

- Ми смо једина локална самоуправа у Србији која је урадила обједињену процедуру за издавање грађевинске дозволе. Када инвеститор донесе сву документацију наш службеник пошље мејл у Службу катастра, ЕПС, "Водовод" и тамошњи службеници би требало тај

захтев што пре да обраде и да нам доставе сагласности. Кад све они ураде правовремено и како треба, најкраћи могући рок се постиже.

И пре усвајања законске одредбе, по којој је рок за издавање грађевинских дозвола скраћен на 28 дана, општина Чајетина је те дозволе издавала у року од три дана. Али има примера да то није увек баш тако, да људи некад дуже чекају на дозволу за градњу, јер су принуђени да сами прикупљају разне врсте сагласности.

- Проблем у тим ситуацијама није у општини, друге службе заказују. Дешава се понекад да службеник у геодетској управи нема рачунар, или им не ради интернет, каткад нема директора да потпише или је на годишњем одмору. Догађа се, на пример, и да директор "Електросрбије" у Краљево није на послу, а он је једини овлашћен да потписује документа. Због тога су

у појединим случајевима инвеститору принуђени да одлазе у Краљево у "Електросрбију", без обзира на то што ми захтеве упућујемо имејлом. С друге стране, ЕПС има рок да на тај захтев о издавању сагласности има рок да одговори у року од 30 дана. Ипак, ми успевамо некако да све то решимо, позивамо директоре и молимо их да потпишу те сагласности. Нама је стало да целу процедуру што пре завршимо како би инвеститор што пре уложио новац на Златибору. И у интересу инвеститора је да се процедура што пре оконча, али све то, изгледа, као да није у интересу

”

Општина Чајетина је врло ефикасна, републичка предузећа су „уско грло”, каже за „Златиборске вести” председник те локалне самоуправе Милан Стаматовић

ЕПС-а, геодетске управе, ни ПТТ. То су републичке институције над којима немамо надлежност.

Хоћете, дакле, да кажете да нови закон у овој области није увек лако спровести због „уског грла“ које праве предузећа и установе чији је оснивач Република Србија?

- Тако је, увек су они били „уско грло“. Примера ради, за веће објекте инвеститор мора да прибави и противпожарну сагласност од Сектора за ванредне ситуације МУП Србије. Њихов службеник види тај захтев и каже – баш ме брига за некога из Чајетине, имам милион других послова. И не пада му на памет да у законском року напише ту сагласност. Онда смо ми принуђени да интервјуишемо и да их позивамо да то ураде. Сваки пут треба да их молимо да ураде оно за шта су плаћени – каже за "Златиборске вести" председник општине Чајетина Милан Стаматовић. **М. Ј.**

И Руси би да граде на Златибору

На територији општине Чајетина у 2014. години изграђено је око 30.000 квадрата новог стамбеног и пословног простора, издато је више од 90 грађевинских дозвола. Овде се, за разлику од других делова Србије, ради и гради. Број издатих грађевинских дозвола у првој половини ове године указује да ће у 2015. њихов укупан број бити троцифрен. Из тих извора општина Чајетина је приходовала око шест милиона евра, што чини скоро 30 одсто општинског буџета, почиње причу о градњи на Златибору начелник Општинске управе Чајетина Вељко Радуловић.

Чиме је у области урбанизма општина Чајетина привукла инвеститоре, па је број издатих дозвола сврстава међу најуспешније општине?

“Општина Чајетина поседује комплетну планску документацију на читавој својој територији, врло је ефикасан рад Општинске управе и Одсека за урбанизам на издавању потребне документације, Чајетина је прва општина која је почела са применом обједињене процедуре и престапања закона на снагу...То су неки од разлога зашто инвеститори бирају Чајетину и Златибор”, одговара Вељко Радуловић, па наставља:

“Добар део процедуре у важећем закону настао је тако што је праћен рад Општинске управе Чајетина на издавању грађевинских дозвола, као и по закону из 2009. године Свакако важан разлог за добро функционисање је изграђена путна и комунална инфраструктура, водоводна мрежа, док је чак 80 одсто територије покривено асфалтираним путевима”

За коју врсту градње се инвеститори најчешће одлучују и одакле долазе?

“Највише је заступљена изградња стамбеног простора апартманског типа, у последње време и неколико хотела, а по документацији закључујемо да је велико интересовање за изградњу апарт-хотела као и хотела класичног типа. Градитељи су најчешће из Београда и Новог Сада, а сада се и Руси све више интересују. Величином и изгледом привлачи здање будућег модерног хотела „Торник“ који прави „Пионир“ из Суботице, реновиран су „Мона“, „Палисад“ и други, спремају се и нове градње“.

Дозвола за три дана – у којим случајевима је то могуће?

“Ефикасност у издавању дозвола за градњу довели смо до најкраћих могућих рокова. Ако је предата комплетна документација први дан наши урбанисти обављају контролу главног пројекта, другог дана се врши обрачун и утврђује висина накнаде за уређење земљишта (а те накнаде су повољне, највеће у екстра зони Златибора око 300 евра), док се већ трећег дана издаје грађевинска дозвола. Дешавало се да инвеститор у Београду плати ту накнаду, па пође на Златибор и после неколико сати у чајетинској управи преузме грађевинску дозволу. Чајетинска управа је знатно подмлађена пријемом седам-осам школованих младих људи који су се са студирања у већим градовима вратили у завичај. И сада они настоје да Златибор постане туристички центар европског нивоа.

И туристи су ових дана сведоци да се гради на Златибору, а летња сезона је у току. Хоће ли градња бити обустављена док траје сезона?

“Проблем нам је кратак период грађевинске сезоне на Златибору, па се неретко дешава да се гради и у жеку туристичке сезоне. Излишно је успоравати инвеститоре који су све своје финансијске обавезе према општини испунили и онемогућавати их да раде. Иначе, ти инвеститори су у великој мери одговорни према својим финансијским обавезама, па општинске службе до сада нису имале проблема са наплатом потраживања.

Промена изгледа Тржног центра посебно упада у очи пролазника.

План детаљне регулације Тржног центра на Златибору усвојила је Скупштина

општине Чајетина. Општинска управа у том случају примењује како законе на нивоу Републике, тако и документацију коју је усвојила локална самоуправа. Један законит план не мора бити ни добар ни лош, такав је какав је, а ми га примењујемо. Молимо за разумевање и власнике објеката у Тржном центру и туристе и грађане, јер ћемо за годину до годину и по дана имати на том месту један савремени комплекс”, обећава начелник Општинске управе Чајетина Вељко Радуловић.

М. Ј.

”

Велико је интересовање инвеститора за градњу апарт-хотела, каже Вељко Радуловић, начелник Општинске управе Чајетина

У „Јелену Анжујску” инвестирају седам милиона евра

Да је Златибор једно од највећих градилишта у Србији сведочи, осим броја издатих дозвола, и панорама коју угледате убрзо после Ђалдовића тунела. Градилиште се преселило и на леву страну магистрале, где се већ виде обриси неколико необичних здања. По замисли градитеља, компаније „Инобачка“ из Новог Сада, на златиборским суватима према насељу Потоци гради се еколошко насеље „Јелена Анжујска”, са око 60 станова, које би својом композицијом требало да буде у складу са потребом човека да ужива у природи. За „Златиборске вести“ смо разговарали са Данилом Бабићем, директором „Инобачке“.

■ Због чега је за Вас Златибор добро место за инвестирање?

„На Златибор смо дошли са инвестицијом у планинско насеље „Јелена Анжујска”, јер је Златибор једна од најатрактивнијих туристичких дестинација која има сву инфраструктуру и позамашно куповно тржиште са целог простора экс Југославије. Сама атрактивност Златибора као локације и невероватан дочек који смо имали као инвеститори од општине Чајетина са председником општине Миланом Стаматовићем на челу определило нас је да инвестирамо у овај велики пројекат седам милиона евра”, каже директор Бабић.

■ Каква су Ваша исуства у прибављању потребних дозвола за градњу у општини Чајетина која важи за једну од најефикаснијих у томе?

„Били смо пријатно изненађени професионалношћу целог тима општине и брзином издавања грађевинске дозволе. Први пут у Србији смо доживели да је цела општина на услузи инвеститорима што нас опредељује да останемо на Златибору са инвестицијом. Већ планирамо нове пројекте на Златибору који ће бити још већи од актуелног пројекта „Јелена Анжујска“.

■ У вашем случају, због специфичности прилаза који желите да обезбедите до свог насеља, постигнут је и посебан договор са општином Чајетина о комуналном опремању? Шта сте се договорили?

„Комунално опремање локације, односно изградњу пута до локације као и канализације и водовода, извели смо у сопственој режији, а општина нам је то признала и за толико умањила износ за комуналије. Желим да напоменем да је овакав вид „пребијања”, комуналија

торима. Мислимо да је то прави приступ који би требале да присвоје и остале општине јер једино на такав начин могу да се привуку инвеститори да улажу и праве здрав привредни амбијент”, истиче челни човек фирме која има једно од највећих градилишта на Златибору.

Компанија „Инобачка д.о.о.“ је породично предузеће из Новог Сада које постоји од 1990. године. Бави се инвестирањем у грађевинарству, инжењерингом, грађевинским извођењем пројеката, такође поседује и фабрику за производњу комплет зграда (зидова, омниа таваница, степеништа итд.). Директор Данило Бабић додаје да је то специфично предузеће.

„Специфичност је у томе што смо успели да направимо заокружену целину од пројектовања преко производње, на крају до изградње објеката по принципу кључ у руке. Наша посвећеност и иновативност нас је довела до тога да смо данас фирма која је оспособљена и технолошки и људским ресурсом да одговоримо на све грађевинске захтеве. У роковима који су краћи и до три пута него било којом другом технологијом. А све то нам омогућује фабрика за префабриковане бетонске елементе у коју смо купили у Аустрији, уложили око три милиона евра, да би данас са 70 запослених радили у Савином Селу у општини Врбас. На тржишту Новог Сада успели смо да изградимо имиџ као поуздана и квалитетна фирма“.

М. Ј.

”
Атрактивност
локације
и невероватан дочек
у општини Чајетина
су нас привукли,
кажу у „Инобачкој”,
инвеститору
планинског насеља
„Јелена Анжујска”

од скоро предвиђен законом, при чему општина Чајетина има овакву одлуку већ годинама. То довољно говори о способности челних људи те локалне самоуправе да препознају проблеме и да на адекватан начин, кроз смањење бирократије и обезбеђење овако квалитетних одредби, изађу у сусрет инвести-

Нећемо дозволити отуђивање 2.213 хектара Златибора

Саопштење општинског руководства у Чајетини поводом решења Министарства грађевинарства

Решењима Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Привредном друштву ПК „Златибор“ д.о.о. Златибор дозвољен је упис права својине, облик својине приватна са уделом 1/1 на кат. парцелама које су биле у власништву државе Републике Србије у укупној површини 2.213.05,68 хектара, без накнаде.

Ради се углавном о грађевинском и пољопривредном земљишту, које је у обухвату планских аката донетих од стране општине Чајетина и које су до сада биле у државној својини.

Општина Чајетина оштро се противи овом решењу, а председник општине Чајетина Милан Стаматовић истиче да је тим решењем надлежни министар направио огромну штету за грађане Србије и Златибора без правног основа.

Године 2003. извршена је приватизација Пољопривредног комбината „Златибор“, а предмет приватизације није било земљиште које је до тада овај комбинат користио, већ објекти и све оно што је чинило друштвени капитал. Нови приватизациони власник је купио тај комбинат, односно ту имовину која је била предмет приватизације и која је била дефинисана документацијом у поступку приватизације за милион евра, а сада решењем министарства даје им се у својину преко две хиљаде хектара, оријентационе тржишне вредности (по најминималније узетим ценама) око четири милијарде евра – понављамо **ЧЕТИРИ МИЛИЈАРДЕ ЕВРА!**

Стаматовић с тим у вези истиче да се овим путем мора упознати јавност и министарства, а сматра да је најодговорнија министарка Зорана Михајловић која је потписала ово решење. „Мислим да је морала знати шта потписује, а овде се сигурно ради и о огромној корупцији и криминалу, које надлежне службе морају да спрече“, упозорава председник општине Чајетина.

Чак је и Агенција за приватизацију по захтеву општине, од пре неколико година, званично одговорила да остаје

исти режим коришћења земљишта, односно да предмет приватизације није било земљиште, већ да оно остаје у власништву Републике Србије.

Министарство пољопривреде, које је и корисник тог земљишта чији је власник држава, почетком године дало је сагласност надлежном органу Општинске управе Чајетина ради спровођења поступка давања у закуп пољопривредног земљишта укључујући највећи део парцела из предметних решења.

Постоји још „милион“ доказа којим се може доказати неоснованост уписа права приватне својине у корист ПК „Златибор“, али то није било довољно министарству, односно овлашћеним службеницима у министарству, да онако олако дају преко две хиљаде хектара најлепшег дела Србије.

Надлежна Служба за катастар непокретности донела је правилно решење да се парцеле, назначене у овим решењима, упишу као државна својина, корисник Министарство пољопривреде, а на том становишту је било и Републичко правобранилаштво. То није оспорило потпредседницу владе да, без провере, мериторно потпише решења и тиме поништи мишљења поменутих институција.

Поставља се питање како је могуће на овај начин омогућити приватном лицу власништво са уделом 1/1, а посебно ако се узме у обзир да никада није плаћен порез за поменути земљу.

Позивамо потпредседницу владе да поништи своје решење, по служ-

беној дужности, на шта има законско овлашћење. У супротном руководство општине Чајетина и грађани ове општине биће приморани да се боре за свој опстанак и опстанак својих породица, јер овде је чињеница да се највећи део Златибора, без икаквог правног основа, додељује у руке неким физичким лицима.

Од стране заменика Државног правобраниоца поднета је тужба Управном суду ради поништаја свих ре-

шења Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, па овим путем апелујемо на све државне органе, јавност, средства информисања, целокупно грађанство Републике Србије да се спречи отимање Златибора из руку целокупног народа и покушај и да то буде приватно власништво појединаца.

Уколико целокупна јавност пусти на овај начин да се приватизује Златибор, извесно је да ће постати пракса да се приватизују и други делови Србије.

Информација о поступку уписа права својине у корист Привредног друштва ПК „Златибор“ послата је председнику Републике Србије, Влади Републике Србије, Републичком јавном тужилаштву, као и посланичким клубовима у Скупштини Србије.

Општина Чајетина ће предузети све законске мере да заштити и обезбеди опстанак овом народу који обитава на овом подручју као и туриста који га у великом броју посећују, јер ми немамо где одавде.

Министарство признало да је дошло до угрожавања јавног интереса

Министарка грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Србије Зорана Михајловић, после саопштења општинског руководства Чајетине, изјавила је 28. јула да је формирана посебна радна група која ће испитати све чињенице у вези са располагањем земљиштем Пољопривредног комбината „Златибор“.

Она је новинарима у Скупштини Србије казала да у року од 24 часа та група треба да поднесе извештај да ли је све било по закону.

– Постоје индиције да; је дошло до угрожавања јавног интереса у општини Чајетина. Ја сам инсистирала да се формира радна група

која има задатак да у року од 24 часа да извештај да ли је све било по закону - казала је Михајловић.

Она је навела да треба да се види и шта је било са приватизацијом тог пољопривредног комбината 2002. године, која нема везе са садашњим власником који је акције купио на берзи 2012. године

Према њеним речима, министарство је обављало редовне надзоре над катастроом непокретности, не само у општини Чајетина, већ и у осталим локалним самоуправама због бриге о јавном интересу.

Од радне групе очекивано: министарство није оштетило државу

Радна група коју је формирало Министарство грађевинарства ради испитивања случаја ПК „Златибор“ дала је 29. јула своје мишљење након прегледа документације и извештаја извршеног надзора и контроле у ресору тог министарства у катастру, као и радом надлежне инспекцијске групе у Чајетини у вези са пет предмета ПК „Златибор“ укупне површине од преко

2.000 хектара. Како се и могло очекивати од ове групе (коју је основао онај од кога је проблем и потекао), њено мишљење је да у „поступањима министарства није дошло до штете по државу, упис својине није могућ у овој фази поступка“. По члановима радне групе, у складу су с прописима три до пет решења (1.900 хектара) ПК „Златибор“, али се ни по њима упис својине не

може извршити док се не оконча поступак пред Управним судом. Катастру у Чајетини треба вратити на поновно решавање два од пет решења (240 хектара грађевинског земљишта), наводи се у том мишљењу, па на крају лопта пребацује у терен локалне самоуправе чији рад око земљишта и катастра, по овој радној групи, треба да контролишу надлежни органи.

Саопштење општине поводом мишљења радне групе

Поводом извештаја радне групе Министарства грађевинарства и инфраструктуре Републике Србије општина Чајетина овим саопштењем обраћа се свим званичним институцијама, стручној јавности и целокупном грађанству Републике Србије, јер извештај обилује неистинама на које желимо поново да укажемо.

У тачки 1. извештаја Радне групе представници Министарства закључују да није дошло до штете по државу и да упис својине није могућ, а решењима тог истог Министарства број 952-01-02748/2015-15 од 30.06.2015. године, 952-01-02790/2015-15 од 06.07.2015. године и 952-01-02742/2015-15 од 08.07.2015. године, Привредном друштву ПК „Златибор“ д.о.о. Златибор дозвољен је упис права својине, облик својине приватна са уделом 1/1 на кат.парцелама које су биле у власништву државе Републике Србије у укупној површини 2.213.05,68 хектара и ради се углавном о грађевинском и пољопривредном земљишту, које је у обухвату планских аката донетих од стране општине Чајетина и које су до сада, биле у државној својини.

Констатација у тачки 2. саопштења радне групе Министарства да се упис својине по основу коначних решења Министар-

ства не може извршити док се не оконча поступак пред Управним судом је сама по себи бесмислена и то остављамо стручној јавности на оцену.

У тачки 3. је констатовано да два од пет решења како наводи радна група, треба вратити Служби за катастар непокретности Чајетина, што је још једна бесмисао јер су та решења већ враћена на поновни поступак и одлучивање са јасном назнаком у истим шта у поновном поступку треба утврдити, али чланови радне групе за 24 часа дођоше до нових информација у њиховом „ванредном поступку“ и то говори о њима јер шта то значи „вратити“ решење?! Свако ко се бави управним поступком зна да другостепени орган може потврдити, преиначити или укинути решење и вратити на поновни поступак и одлучивање, што је овде већ и урађено и што није ни битно у овом спору већ су предмет спора три напред наведена решења којима се штети држава за 2.213 хектара.

Из тачке 4. извештаја Радне групе се види суштина и циљ њиховог „ванредног“ поступка, јер иако су ти чланови радне групе ваљда дошли да изврше контролу законитости решења донетог од стране тог истог Министарства, они су поред те „контроле“ одједном у свом извештају,

за свега пар сати, проучили све осим онога због чега су дошли. Између осталог дали су себи за право да констатују, иако за то нису овлашћени и давање у закуп земљишта које је приватизовано, а ради се о земљишту које је приватизовано њиховим решењем, а Министарство пољопривреде је дало сагласност да се то земљиште да у закуп по програму који је усвојен у складу са Законом о пољопривредном земљишту и које је државна својина, а корисник Министарство пољопривреде.

Поново напомињемо да се ради о поклањању државне, не општинске земље и овим саопштењем позивамо све надлежне институције, целокупну стручну јавност и грађанство да то не дозволе.

Такође напомињемо да постоји по том питању и одлука Уставног суда у вези са приватизацијом Луке „Београд“ која јасно дефинише тај па и овај случај на Златибору а одлуке Уставног суда су ваљда обавезујуће за све па надамо се и за чланове Радне групе Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре.

Уставни суд је јасно рекао да приватизација не подразумева продају земљишта субјекта приватизације, већ промену власништва над друштвеним субјектом. ■

Сирогојно по плетиљама знано

Сирогојно је наше село за које цео свет зна. Оно је име традиције и лепоте, вредних руку и изворних мотива, кућа брвнара и старих заната. По умећу својих житеља се прочуло. Прави је понос златиборског краја, бисер у недрима планине.

Развило се у источном делу Златибора око цркве Светог Петра и Павла, подигнуте 1764. године која се налази под заштитом државе. Поред тог црквеног храма, у мирису борова, сместило се најпознатије наше етно домаћинство, јединствени музеј на отвореном „Старо село“. Основан је пре три и по деценије од некадашњих кућа брвнара донетих на овај простор са свих страна Златибора, како би се очувала традиција нашег народног градитељства и сећање на вековни начин живљења у златиборском селу. У овим брвнарама изложени су давнашњи предмети, сада музејски експонати, који су се користили у свакодневном животу једне сеоске породице.

Сирогојно је препознатљиво и по својим вредним плетиљама, умешним да вуну претворе у квалитетне, лепе, ручно рађене џемпере који се продају по целом свету. Све је овде почело седамдесетих година прошлог века ентузијазмом групе амбициозних и предузимљивих стваралаца, које је предводила креаторка Добрила Смиљанић. Она је плетиље окупила и јединствен бренд створила који је страна тржиштва освојио, да би тај посао и добар глас успела и данас да сачува фирма, „Сирогојно компани“ чији је власник Раде Љубојевић. Уз ручно рађене џемпере из те успешне фирме у свет одлазе и многи пољопривредни производи овог краја.

Музеј, џемпери, стари занати, прелепи пејзажи, здрава храна, гостопримљиви домаћини само су неки од разлога због којих Сирогојно привлачи велику пажњу туриста. Десетине хиљада их сваке године посећују овај занимљив туристички локалитет.

У Сирогојну, према последњем попису из 2011. године, живи 630 становника. Мада је ово напредан крај и њега последњих деценија погађа судбина већине планинских села: пад броја

становника. Некад је било и два пута насељеније. Године 1953. Сирогојно је имало највише житеља – 1.129. Сада је просечна старост у овом селу 47 година.

Мештани Сирогојна углавном се баве пољопривредом – сточарством и воћарством, али и старим занатима, у којима има и младих мајстора.

Последњих година општина Чајетина је уложила велика финансијска средства за изградњу и реконструкцију путне, водоводне и електро мреже у Сирогојну. Председник месне заједнице Мишо Стаматовић је задовољан урађеним: „Што се тиче путне инфраструктуре, ово село се може похвалити великим бројем асфалтних путева. У последњих неколико годна, асфалтирани су путни правци и у засеоцима: Митрићи, Грабови, Љубојевићи, Бојовићи, Ивано-

вићи, Ђурдићи, Вујашевићи, Андрићи у дужини од преко 10 километара, пут ка цркви и паркинг за аутобусе, као и у засеоцима Жељине преко 2 километра и Чичкова у дужини око 3 километра. За ове радове из буџета општине издвојено је око 30 милиона динара. Извршено је и пресвлачење асфалтног пута у центру Сирогојна, а урађено је и насипање путева у засеоцима Планићи, Талдовићи, Милићи, Јевтовићи, Бјеличићи и пут за Височку бању, чија је вредност радова око 5 милиона динара. Санирани су и клизишта која су проузроковале прошлогодишње обилне падавине.“

Председник месне заједнице истиче да је само у претходној години општина овде регистрала набавку 50 оваца, заснивање нових и проширење 10 засада воћа, набавку 13 јуница, девет система за наводњавање, четири лактофриза и седам захтева за пољопривредну механизацију.

Није заборављено ни проширење

водоводне мреже којим је решено питање водоснабдевања. Уз помоћ норвешке донације за примарну мрежу од 1.100.000 евра изграђен је водовод „Змајевац“. Општина Чајетина финансирала је изградњу секундарне мреже за око 750 домаћинстава, у износу од око 16 милиона динара. Овај водовод проширен је и на месну заједницу Трнава.

Извесна новчана средства усмерена су и на реконструкцију нисконапонске електро мреже у центру Сирогојна, а замена дрвених бандера завршена је и у засеоку Туцовићи. У средишту Сирогојна урађено је проширење уличне расвете постављене у још две улице. Вредност поменутих радова, које је финансирала локална самоуправа, износе око 1,2 милиона динара. Адаптиран је и

стари задружни дом у коме се налазе канцеларије месне заједнице, ЈКП „Водовод“ и Пошта, уређен је парк испред амбуланте, изграђене су тезге за робну пијацу, на јавним површинама постављене су клупе и канте за смеће, а у парковима постављени летњиковци, љуљашке и клацкалице за децу.

Сирогојно, веома посећено лети, ускоро ће добити и зимски садржај – своју ски стазу, чија је изградња већ почела. Та стаза иде од узвишења Јапије до центра села.

Сеоска основна школа „Саво Јовановић Сирогојно“ има око 80 ученика од првог до осмог разреда, као и мешовиту предшколску групу деце од три до пет година којих има двадесетак. Последњих година доста се радило на уређењу школе, почевши од постављања новог крова, замене столарије, адаптирања простора за дечји вртић, опремања етно чионице до набавке савремене рачунарске опреме у кабинету за рачунарство и информатику. Будући да је школа у пространом брдско-планинском подручју, са издвојеним одељењима, готово половина ученика су путници. И тај проблем је решен набавком аутобуса за превоз ђака, па је настава организована у предподневној смени.

Сеоска амбуланта ради сваки дан од 7 до 14 часова, у њој су лекар и медицинска сестра. Уложено је много и у овај

објекат. За адаптацију те амбуланте општина Чајетина издвојила је 3,5 милиона динара, а набављена су два котла за грејање и једно возило.

Уз све поменуто, као и уз податак да Сирогојно има веома добро развијен туризам те да је најпосећенија сеоска дестинација, млади кажу да ово село има много садржаја да понуди млађој генерацији.

„Живим на селу, запослења нема, али има пољопривреде и малина на које се ослањамо да преживимо. Има Сирогојно и туризам, тако да нас много туриста посети годишње, па је самим тим село

живо. Имамо ми још много тога, рецимо овај центар за спорт, где играмо разне турнире. И ноћни живот постоји у Сирогојну, имамо неколико ресторана са музиком увече, и то је све у реду. Мислим да на селу може лепо да се живи и ради“, каже за „Златиборске вести“ Марко Стаматовић који има 25 година.

Његов имењак Марко Авакумовић има 22 године и такође је из Сирогојна. Студира у Ужицу и, како истиче, увек радо дође у своје село.

„Овде је супер. Има доста омладине, а доста људи са стране нам дође. Увече се скупимо на терену и играмо фудбал

и кошарку и супер нам је. Све што нам треба је један базен и тениски терен, а остало имамо. Ја сам задовољан животом у Сирогојну“, каже Авакумовић.

Различите манифестације се организују у Сирогојну, као што су „Петровски дани“, у оквиру којих и сеоска црква слави своју славу. Иначе, црква Светог Петра и Павла прославила је прошле године 250 година постојања (ктитор тог храма је био Георгије Цмиљанић, први свештеник у чувеној лози Смиљанића, а иконостас је дело зографа Симеона Лазовића) и најстарија је црква у нашој општини.

Низ занимљивих културних догађаја организује и Музеј „Старо село“. То су „Вашар старих заната и занимања“, фестивал „Свет музике“, ревију антрополошког филма, божићне и васкршње обреде, многе изложбе и уметничке програме, а слава музеја је Огњена Марија.

Мештани овог села кажу да су кроз изградњу инфраструктуре, обнове зграде школе, амбуланте, отварање вртића и нових радних места препознали стратегију развоја ове месне заједнице, као и општине Чајетина. Па да тако имају довољно разлога да са својим породицама остану да живе на свом огњишту.

**Драгана Росић
Нада Целебцић**

Петровски дани у Сирогојну

Петровски дани одржани су традиционално у Сирогојну 11. и 12. јула. На Петровдан је, након литургије у цркви Светих апостола Петра и Павла и организоване посете Музеју „Старо село“, у порти ове цркве организована демонстрација старих заната.

Одржан је и Петровдански турнир у малом фудбалу, у коме су учествовале три екипе. Победник турнира је екипа кафе „Хелена“ из Ужица, другопласирана је екипа кафе „Оаза“ из Чајетине, док је треће место заузела екипа СНС Чајетина.

У вечерњим сатима, у порти цркве, одржан је културно уметнички програм, у коме су учествовали КУД „Сирогојно“, УГ „Ветерани Златибора“, певачка група „Златиборска зора“, гуслар Милић Шапоњић, Александра Ђорђевић и Катарина Миливојевић.

Присутним гостима обратио се председник општине Чајетина, Милан Стаматовић, истакавши значај ове манифестације која се већ годинама одржава у Сирогојну, као и то да је битно да се сва села развијају како би људима који ту живе били омогућени бољи услови за живот.

Туристичко удржење „Сирогојно“, које је већ четврту годину организатор ових Петровских дана, доделило је захвалнице за помоћ у организацији и то: председнику општине Чајетина, Милану Стаматовићу, помоћници председника општине Бојани Божанић, власнику фирме

„Сирогојно компани“ Радуну Љубојевићу, директору ТО Златибор Арсену Ђурићу, директору ЈП „Културно-спортски центар Чајетина“ Николи Смиљанићу, председнику МЗ Сирогојно Мишу Стаматовићу и КУД „Сирогојно“ за учешће у овој манифестацији.

Н. Целебцић

На подручју чајетинске општине, готово у свим месним заједницама, налази се велики број објеката српске духовности. Већина њих саграђена је у 19. веку, али се храмови, на радост верника, и данас граде.

То је предвиђено и у оквиру стратегије развоја општине Чајетина, заједно са Златибором као једним од најлепших туристичких дестинација у Србији. И то са жељом да се настави оно што су наши преци у много тежим условима чували кроз векове. Дужност је и потреба једног друштва да се и даље чувају, обнављају и граде верски објекти – места где се мештани крштавају, причешћују, венчавају и обављају своје обичаје, друже после свете литургије, размењују мишљења и искуства... Ова места су уједно омиљене и радо посећиване дестинације туриста којих је из године у годину све више.

Како би се очувала и истакла важност цркве као институције која јача дух и заједништво народа, црквене порте све чешће су и места одржавања различитих манифестација примерених овом простору. Тако се, на пример, у име крсне

Цркве ничу, општина помаже

славе Св. Петра и Павла уз цркву у Сирогојну одржавају „Петровдански дани”, код цркве у Шљивовици „Ракијада”, у

Мачкату „Пршутујада”, а у Јабланици су, да би одржали дугу традицију заједничког обележавања месне славе - Других Тројица, обновљене старе и саграђене нове собранице. Велику подршку свему овоме даје општина Чајетина.

Од деведесетих година прошлог века на подручју општине изграђене су четири нове цркве: Преображење Господње на Златибору, Света Марина у Кривој Реци, Марија Магдалина у Шљивовици, у Трипкови црква Свете недеље, а у току је и изградња цркве у Гостиљу. Одвајкада, а и данас, цркве се граде уз помоћ донатора, прилозима верника. Та средства у време економске кризе нису довољна. Зато се локална самоуправа – заједно са изасланицима СПЦ свештеницима, парохијанима, месним заједницама и многобројним привредницима – стара да очува ове знаменитости.

Храм Преображења Господњег на Златибору освећен је на Михољдан 2013. године. Његова изградња започета је 1993. године, а захваљујући пре свега добрим људима, после 20 година је освећен.

Љ. Лучић

Скринингом против кардиоваскуларних болести

У Србији сваког сата од различитих облика кардиоваскуларних болести умре шест особа, од којих је свака осма у најпродуктивнијим годинама живота - од 25. до 64. године, подаци су које је саопштио је Градски завод за јавно здравље Београд поводом Светског дана срца.

Од 2001. до 2010. године стопа смртности од болести срца и крвних судова у Србији опала је код жена за 14 одсто, а код мушкараца за 16 одсто, али и

у две групе. Први су фактори на које не можемо да утичемо, као што су пол, старост и генетско оптерећење. Другој групи фактора ризика припадају пушење, дијабетес, повишене масноће, физичка неактивност, гојазност, стрес и уношење алкохола.

„Према овим факторима ризика ми одређујемо колико је пацијент у опасности да добије неко кардиоваскуларно обољење. За то нам служи скрининг, који ми обављамо овде у Дому

а са годинама живота расте и ризик. Ако пацијент има ризик за обољење од преко пет одсто, смањењем једног фактора ризика може се драстично смањити скор.

„Ово је веома битно – ако пацијент има благо повишени холестерол, рецимо шест, али скор има преко пет одсто, ми га одмах лечимо лековима, за разлику од другог пацијента са истим холестеролом, али мањим скором. Ако нема друге факторе ризика, њему саве-

”

**Др Гордана Бојовић:
Пушење је највећи
фактор ризика
за настанак
кардиоваскуларних
болести**

**Ако пацијент има
ризик за обољење
од преко пет одсто,
смањењем једног
фактора ризика
може се драстично
смањити скор**

поред регистрованог пада стопе умирања, Србија се налази у групи земаља са ризиком који је виши од просечног за земље европског региона.

О том проблему за “Златиборске вести” говори др Гордана Бојовић, лекар Дома здравља у Чајетини. „Кардиоваскуларне болести су све распрострањеније и имају велики социјално-економски значај, јер смањују радну способност особа и најчешћи су разлог превременог одласка у пензију. Затим, имају велики проценат смртности и инвалидитета, а значајна финансијска средства се одвајају за рехабилитацију оболелих“, каже др Гордана.

Фактори ризика за настанак кардиоваскуларних болести могу се поделити

здравља. Користе се скор таблице које нам говоре колики је десетогодишњи ризик од фаталне кардиоваскуларне болести. Битно нам је да знамо колики је холестерол, колики је притисак, колико човек има година и да ли је пушач или не. Овај скрининг се ради свима преко четрдесете године живота, па према тим факторима ризика ми одређујемо у коликом је неко проценту да добије кардиоваскуларно обољење. Све преко пет одсто је у великом ризику за обољење и ми то зовемо скор, испод тога је у мањем ризику“, наглашава др Бојовић.

Она истиче да су мушкарци у већем ризику од жена за обољевање од кардиоваскуларних болести, затим пушачи, особе са високим холестеролом,

тујемо да правилном исхраном изрегулише масноће у крви. Сада имамо и нове скор таблице за млађе људе, с обзиром да и они све чешће оболевају од кардиоваскуларних болести. То су таблице релативног ризика према којима можемо такође да одредимо у коликом су ризику и те младе особе“, напомиње др Гордана Бојовић.

Пушење је један од фактора ризика за настанак кардиоваскуларних болести који се издваја више од других. Оно има облик пандемије у учешћу у многим болестима и њиховим компликацијама. Људи из многих разлога почињу да пуше: најчешће због уклапања у средину, из радозналости, а неки због стреса почињу да пуше и у старијим годинама. ■

Гости „Чиготе” усрећили децу „Зрачка”

Чин добротe је усрећити што више људи не очекујући ништа заузврат, а управо то су учинили гости Специјалне болнице „Чигота” из разних градова Србије и Европе. Боравећи у „Чиготи” у последња три месеца они су прикупили новчана средства намењена најрањивијој групи – деци са инвалидитетом и посебним потребама Дневног боравка „Зрачка”. У њихово име деци су представници СБ „Чигота” предали рачунар и друге поклоне. Тим гестом хуманих још једном је потврђена она мисао Меше Селимовића: „Добри људи су срећа на овом свијету”, записао је велики писац.

А на додели те помоћи речено је следеће: „Овога данас не би било да корисници „Чигота програма” нису били присутни у нашој установи и да нису иницирали једну овакву хуманитарну акцију”, рекла је Маја Вермезовић, менаџер маркетинга и продаје

ове здравствене установе. „Наши драги гости су сваког петка увече када имају своја дружења правили један вид донаторских вечери и сакупљали новац, свако према својим могућностима, изразивши жељу да помогну деци са посебним потребама. Ми смо, као установа, трагали за информацијама коме је и шта најпотребније и сазнали да је то рачунарска опрема”.

Примајући поклон, деца из „Зрачка” су се радовала, а своје емоције изразили су кроз рецитације, песму и игру које су припремили за своје госте. Дародавцима, који због скромности нису били присутни, деца су поклонили урамљену слику коју су сама осликала, а у име запослених им се захвалила Светлана Вукићевић, рекавши да ће им у даљем раду са овом рањивом групом добијени компјутер бити од велике помоћи.

М.Р.Л.

„Бубијада” на Златибору

На „Бубијади Златибор 2015.” учествовало 130 „фолксвагенових” возила из 10 балканских држава, као и једно из Аустралије

Легендарна „буба”, аутомобил немачке фабрике „Фолксваген”, настао је у визијама Фердинанда Поршеа као аутомобил за свачији џеп 1938. године. А овог лета, 12 година након што је престала да се производи, опет је мамила уздахе својих заљубљеника овде на Златибору, где је одржана друга златиборска „Бубијада”. Уз учешће 130 „буба” из 10 балканских држава, као и једном из далеке Аустралије.

Овај ауто одавно је постао икона чију славу, шарм и једноставност кроз историју покушавају да преотму многи други, али им то никада није полазило за руком. Производио се до 2003. године и био један од најпопуларнијих и најпродаванијих аутомобила на свету свих времена, са укупно 21.529.464 произведена примерака. У историји аутоиндустрије „буба” је једини модел који током своје дугогодишње производње није претрпео скоро никакву битнију дизајнерску промену.

И у нашој земљи је велики број поклоника и поносних власника овога модела, који су се баш ових дана по други пут окупили на Златибору.

Прошле године смо правили први скуп „Буба клуба Србије” када смо имали око 100 аутомобила, а били су присутни учесници из целе бивше Југославије. Ове године смо добили организацију петог

„Балкан бус митинга”, а уједно је и друга „Бубијада” на Златибору. Мислим да ће ово бити једна од најуспешнијих манифестација што се тиче аутомобилизма у Србији”, каже Жељко Шмакић у име организатора „Буба клуб Србија”, основаног 2013. године.

Учесници овог златиборског скупа пуни су речи хвале за место окупљања. „Златибор је лепа планина, сјајни су људи и природа. Место за камп је од-

лично, има довољно протора за све нас. Дошли смо са 25 комбија из читаве Бугарске. Идеју за ово добили смо 2010. године у договору са мојим пријатељем Димитрисем из Грчке, где смо 2011. одржали први скуп који је бројао око 30 комбија, а већ наредне године смо се окупили и у Бугарској”, истакао је Иван Тодоров, љубитељ „бубе” из Бугарске.

Златиборска „Бубијада” окупила је љубитеље ове марке из читавог реги-

она – Босне и Херцеговине, Црне Горе, Хрватске, Македоније, Словеније, Бугарске, Грчке, Ирске и других земаља, а „буба” из Аустралије била је једина са десним воланом на скупу. „Фолксвагенових” комбија било је на све стране, разних боја и изгледа. Један је упадао у очи: власник из Бијељине, поносан на своју машину, каже да његов лепотан догодине слави 50. рођендан.

„Ово возило је Т1 комби, из 66.- те године, потпуно је рестауриран. Док сам га правио размишљао сам о оваквим дружењима и скуповима. У овом комбију возимо се моја породица и ја, а понекад, чак, возим и младенце”, каже Бојан Стајић, председник удружења грађана „Oldtimer klub” Бијељина из Републике Српске.

Покровитељи друге златиборске „бубијаде” били су Туристичка организација Златибор, „Златиборац”, „Лаки ауто” Чачак, „Ласер компјутери” Севојно, кафе „Даблинер” Ужице, „Дон Дон” пекара Београд, „Браћа Марић” Чачак, хотел „Олимп” Златибор, „Атлантис груп”, „Систем Б” Панчево и „Мивек” Чачак.

Н. Џ. – В. В.

Студенти из Србије, Енглеске, Кине, Африке и Америке у оквиру летњег кампа бораве на Златибору

Од 19. до 26. јула на Златибору, у оквиру „ЕУС“ летњег кампа борави 80 студената како из Србије тако и из иностранства, из Енглеске, Кине, Америке и Африке.

Председник општине Чајетина Милан Стаматовић посетио је студенте и пожелео им добродошлицу на Златибор, рекавши том приликом да га радује чињеница што ова планина домаћин студентима из целог света. У нади да ће и убудуће овде бити место одржавања ове летње школе, председник је истакао да ће се у наредном периоду радити на оспособљавању аеродрома како би се свим гостима из иностранства олакшао долазак на Златибор.

Приликом посете кампу Стаматовић је разговарао и са норвешким новинаром Кристијаном Кашом, који је гост кампа и Златибора. Каш је аутор веб странице sorryserbia.com где се залаже за истину о Косову, која има преко 50.000 прегледа. У разговору са председником похвалио је развој Златибора и позитивно оценио рад Српске народне партије чији је Стаматовић члан Председништва.

Организација „ЕУС“ Србија постоји у 152 земље света, а код нас ради већ 25 година. Говорећи о летњем кампу на

Златибору, директор ове организације Самуил Петровски рекао је да је идеја кампа дати младим људима мотивацију и наду за живот. Летња школа на Златибору бави се учењем хришћанске етике, енглеског језика, затим како се организовати у тиму, а неизоставно је и дружење и развијање међусобних односа.

Верујући да су студенти будућност, невладина организација „ЕУС“ настоји да спроведе свој главни циљ: да

студенти пронађу себе и донесу неке важне одлуке у животу које ће их касније пратити у њиховим каријерама, без обзира који факултет студирају.

На питање о утисцима о боравку на Златибору, Петровски је рекао да је Златибор у последњих десет година, колико он већ долази, доживео велики прогрес као и да постаје озбиљна међународна дестинација. Искористио је прилику и да се захвали председнику општине Чајетина на добродошници. ■

Општина Чајетина омогућила летовање ученицима из Бујановца и Прешева и са Косова и Метохије

Уз благослов игумана манастира Хиландар, а уз свесрдну подршку руководства општине Чајетина, 200 малишана из општина Прешево и Бујановац са југа Србије и са Косова и Метохије боравиће на мору. Деца узраста од 7 до 13 година, подељена у две групе, бораве две недеље у летовалиштима Сунио и Платамон у Грчкој, а уз помоћ општине Чајетина обићи ће и Метохе.

Овим хуманим гестом великом броју деце омогућено је да први пут у животу оду на море. За њих је осмишљено садржајно летовање, па тако осим плаже, где имају и школу пливања, времена је довољно и за слободне активности са аниматорима, за играње фудбала, стоног тениса и других спортова. Радости и срећи деце готово да нема краја, а родитељи упућују посебну захвалност општини Чајетина што се неко по први пут сетио да им овим чином пружи подршку и љубав.

Након ове на море ће отићи и друга група деце. Па ће тако 50 малишана боравити у Ставросу у Грчкој, док ће 50 боравити у Црној Гори у Херцег Новом. ■

Ђенерал Крста Смиљанић

ПИШЕ: ПРЕДРАГ В. КОВАЧЕВИЋ

Када се човек роди и одрасте на Златибору, Златибор постане мера за све у животу: за љубав и лепоту, пријатељство и нежност, за доброту и успех! Та песма „Златиборе, мој зелени боре, ја се пењем теби у врхове!“ као да чини да се човек у животу пење, осваја врхове. То временом постане опсесија и сврха живота златиборских чеда о којима пишем у овој серији есеја у „Златиборским вестима“.

Крста Смиљанић је био човек народног духа, уман и непоколебљив у одлукама, доследан у испуњавању захтева своје отаџбине и веран положеној заклетви. Ово је прича о још једном златиборском чеду, генералу Смиљанићу, који је рекао: „Слобода има лица оних који су за њу живот дали“.

Дело ђенерала Крсте Смиљанића је једно време било неоправдано а смишљено запостављено, да би онда крај језера на Златибору 2008. подигнут споменик који је израдио ужички вајар Бранко Тијанић. Иако су за свечаност откривања споменика на Златибору послате позивнице на више адреса у Србији, нико се од државних нити војних функционера није одазвао. Већина присутних је то протумачили да је то због тога што је на Златибору, односно у општини Чајетина убедљиво победила Демократска странка Србије.

Шта се може најкраће рећи о златиборском чеду Крсти Смиљанићу? Од сељачета из Љубиша, па његовог школовања, напредовања у војсци, преко ратова са Турцима, Швабама и Бугарима. После Великог рата стари ратник постављен је за бана Зетске бановине. За живота одликован чак 35 пута, а колико је био историјски одбачен говори и то да је тај податак за његове земљаке Златиборце тада била новост. И армијски генерал је, као и многи други виђени Срби, деценијама био забораваљен. Ђенералов унук Манојло Смиљанић са узбуђењем је тада на Златибору рекао: „Послератна власт није дозвољавала градњу споменика мом деди, покушали смо и 2001. године, али није нам пошло за руком, све до данас“.

Муртеница је једна од највиших планина златиборског масива, густо обрасла четинарима, права дивљина. Испод је село Љубиш у коме је рођено највише чеда који су се попели и у врхове српске историје и културе. Ако данас кренете у Љубиш лако

је: са златиборске магистрале код места Водице скреће се лево ако долазите из правца Краљевих вода. Путокази су толико уочљиви да је довољно да не залутате, а путеви асфалтирани, у одличном стању. На четири километра од скретања са магистрале је Етно-угоститељски комплекс „Бошкова вода“. Кафе, ресторан, пансион са лепим собама... Постоје сви услови за дужи боравак. Гостима је на располагању базен у природи са лежачкама, ваздух опција ту испод падина планине Муртенице. Ако наставите даље стижете у Љубиш. У центру села ради продавница – самопошлуга, ради кафана, има рибњак, и бифе. Асфалтирани путеви до села, из села, довели су више туриста него мештана. Сеоски туризам нуди се на сваком кораку!

Вратимо се у прошлост Љубиша литерарним времепловом све до времена армијског ђенерала Крсте Смиљанића. Предање говори да је Љубиш назван по неком Љубиши, претку Дацовића који су први ту запалили огњиште. Калуђеровина и Калуђерске ћелије са леве стране реке

у Доњем селу су добиле име по „грчком“ манастиру који је ту био. Ту је и Хајдучка пећина, а има и „Грчко гробље“. У близини су ископавали, нарочито код механе, необично велике људске кости и новац из 1633. године. „Невоља“ (или Неваља) је добила име јер је то место јако „успорито и узбрдито“, „те је овуд невољно проћи“. Јанково Поље је добило име по Цинцар Јанку, који се овде у друштву са Лазаром Мутапом борио против Турака. Стража је добила име због тога што је ту била погранична караула до 1833. године, Краљев поток – што је ту долазио некакав краљ. На Репишту и Смиљанском Брду има Селиште, а на Селском зборишту Црквина. Кажу да су ту живели Грци, пре Келти, ископаване су њихови артефакти али и наслеђене легенде.

У време када је живео Крста Смиљанић када би редак путник кренуо према Љубишу, кренуо би југоисточно од Мале Чиготе и Муртенице. Атар му се протезао за пет часова (хода) до Криве бреже у Златибору. Узак пролаз Љубишнице кроз Ребар и Јоксимовића кршеве дели Љубиш на Горње и Доње село. Дубоко га и данас просеца река Љубишница. Пружао се на југоисток до Ћаве и Трештене стјене, где настаје село Висока. Сеоско подручје је веома брдовито и кречњачко, само је Горње село нешто блаже од Доњег. У Горњем селу су са десне стране Љубишнице Дацовићи, Ушендићи, Јоксимовићи и Марковићи у Обарцима, са леве стране реке су Ршумовићи, Пректовићи, Марићи, Цвјетићи и Шибовићи. У Доњем селу, крај Љубишнице поред друма Ужице – Нова Варош је механа, школа и судница. У Доњем селу су, на десној страни Љубишнице, на Вису живели Пећинари, Чубраци и Радојичићи (прелазе на леву страну Љубишнице по Ћаву); под Брестом у Доловима и на левој страни реке у Калуђеровини су Жунићи, Терзићи и Лазовићи; под Јанковим пољем су Кукањци, на Гувини Станковићи и у Краљевом потоку Сузовићи. На левој страни Љубишнице су код Дрине Ковачевићи, у Гудурама Богдановићи, у Обарку Обрадовићи, док су Смиљанићи на Брдима, Лукама, Глијету, Старој кућетини, Долини и Смиљанском брду.

Откуда Смиљанићи? Предање каже: – Пре 300 година досељене су три снаје-јетрве: Смиљана, Ојдана и Јасна из Котора у Далмацији. Смиљана се настани у Љубишу на месту које се сада зове Стара кућетина, Ојдана у Виску (од ње су Ојданићи), а Јасна у Крушчицу (од ње су Симићевићи,

Стојићи и Васовићи). Од Смиљане је данас велика породица Смиљанића, којих има у Ојковици, Алин Потоку, Чајетини, Јасенови, ужичким Равнима, Ужицу, Чачку, Пожези и околним селима; Годовику, Расној, Висибаци и Бакионици. Много их је као чиновника свих грана растушено по Србији, славе Ђурђиц.

Крста Смиљанић је златиборско чедо из Љубиша, у коме се родио и провео детињство. Рођен је између 17. и 29. децембра 1868. године од оца Милосава и мајке Видосаве. Завршио је основну школу и гимназију, затим је 1. септембра 1888. године уписао Нижу школу Војне академије коју је после три године завршио и добио чин инжењерског потпоручника. У октобру 1896. године завршио је Вишу школу Војне академије, одакле је преведен у генералштабну струку.

За време Првог балканског рата био је сарадник војводе Радомира Путника, који му је поверио руковођење саобраћајним одељењем Врховне команде. Никола Пашић, тадашњи председник владе, уврстио га је по завршетку Другог балканског рата у састав делегације мировних преговора у Букурешту. Током Првог светског рата у тешком и трагичном одступању српске војске од Обреновца до Крфа са војводом Живојином Мишићем и Првом армијом прошао је кроз албанску голготу заједно са српским мученицима и краљем Петром I. Командовао је Дринском дивизијом у ратним операцијама и током повлачења преко Црне Горе и Албаније.

Са војводом Петром Бојовићем је прешао победнички пут од Солунског фронта до Београда и донео Србији слободу, остављајући трајни историјски белег о хероизму српског народа. „Заузећем Кајмакчалана наше победоносне трупе први

пут ступају на земљиште своје отаџбине. Част за то припада Дринској дивизији”. Овако је у званичним српским извештајима на Солунском фронту у септембру 1916. године обзнањено свету да је „отворена капија отаџбине и слободе“, да је планински ланац и најјаче утврђење, за које су Бугари имали наређење да бране до последњег војника, заузела војска васкрсла после страдања у Албанији. Крвава драма трајала је 22 дана, уз грмљавину топова, гушање с Бугарима у рововима и јурише преко гомила људских тела. Животе је дало 39 офици-

ра и 747 војника, а било је два пута више рањених. Дринском дивизијом је, да још једном истакнем, командовао Златиборац – пуковник Крста Смиљанић.

Посебна пажња овој херојској бици поклоњена је на страницама књиге „Генерал Крста Смиљанић – хроника једног витешког живота“. Аутор књиге Снежана Ђенић, историчар и директор Библиотеке „Љубиша Р. Ђенић“ у Чајетини, написала је: „Крста Смиљанић није био династички официр, ничији миљеник, као што није припадао ниједној официрској завереничкој групи. Службовао је код четири српска краља, а непосредне старешине и најближи сарадници, и у рату и у миру, били су му великани тог времена, четворица српских војвода. Као начелник штаба Шумадијске дивизије у Крагујевцу прихватио је основни постулат свога команданта војводе Степе Степановића – да без војне дисциплине нема ни војске. После Првог светског рата био је командант Треће армијске области, члан Врховног законодавног савета, бан Зетске бановине 1929.-1931., а од 10. јануара 1932. године указом краља Александра био је постављен за сенатора. До почетка Другог светског рата живео је у Београду, да би се непосредно по његовом почетку вратио у Љубиш. Немачка команда га је спровела у Београд, где је био у кућном притвору у свом стану. Ту је и умро 14. маја 1944. године. Од заоставштине једино се карабин, сабља и гусле чувају у спомен-збирци чајетинске библиотеке, док су сва одликовања (20 домаћих и 15 страних) – продата?!“

Златиборци су се свом земљаку ђене-

ралу Смиљанићу, команданту Дринске дивизије, одужили на 140. годишњицу његовог рођења и 90. годишњицу пробоја Солунског фронта. Свечаности откривања споменика генералу крај језера на Златибору тог 15. септембра 2008. присуствовали су многобројне делегација, мештани, потомци ратника. Говорили су историчар Радош Љушић, председник општине Чајетина Милан Стаматовић и унук ђенералов Манојло Смиљанић. Подсетили су присутне, па и новинаре – тако и нас из ТВ5 Ужице – малим изводом из богате војничке и дипломатске каријере генерала армије, дат је резиме и за ову нашу причу: – „Крста Смиљанић спада у ред знаменитих Срба 20. века, у ред елитних војних стратега и неимара ослобођења српског народа. Овај војсковођа доказао се на провереним војним положајима, али је са истом вештином и мудрошћу обављао значајне и врло деликатне послове политичара и дипломате. Крста Смиљанић је био ордонанс официр краљу Милану и краљу Александру Обреновићу, блиско је сарађивао са краљем Александром Карађорђевићем, и од свих је примио највиша одликовања. Добио је Таковски крст и три Карађорђевог звезде, али никада није био династички официр.

Искључиво одан служби, није припадао ни једној војној струји, ни ‘Црној’, ни ‘Белој руци’. У време Мајског преврата службовао је у Врању, за време Солунског процеса ратовао је на Кајмакчалану. Полажући заклетву четворици владара свима се заклео на верност, али је сматрао да се света заклетва једино полаже пред својим народом и својом отаџбином“.

Златибор центар Сабора српске омладине из матице и расејања

На Златибору је на Ивањдан одржан Сабор српске омладине из матице и расејања „Златибор 2015.“. На летњој позорници на Краљевом тргу у културно- уметничком програму учествовало је око 200 младих из шест ансамбала: КУД „Златибор“ Чајетина (игре из Мачве и Влашке игре), КУД „Коло“ Беране, Црна Гора (игра Црна Гора, Лесковац), КУД „Српски Витезови“ Бањалука, Република Српска (игре из Источне Србије и игре са Грмеча), КУД „Боко Патаковић“ Бобота, Република Хрватска (Шопске игре и игре из Срема), КУД „Звечан“ Звечан, Косово и Метохија (Биначка Морава и игре из околине Црне Траве), КУД „Младост“ Пале, Република Српска (Сарајевско поље и Херцеговина).

Организатори овог догађаја су хуманитарна организација „Стара Раш-

ка“, општина Чајетина, ЈП „Културно спортски центар“ Чајетина и Туристичка организација „Златибор“.

„Све је почело на Јавору, где је одржано шест сабора, а онда нас је седме године изневерила локална самоуправа у Ивањици која није више хтела да нам помогне око организације, која иначе пуно кошта. Морали смо наћи нове сараднике да ово наставимо, јер је ово за нас изузетно значајна манифестације. Понудили смо сабор општини Чајетина и она је то прихватила. Од ове године па надаље ова манифестација се наставља на Златибору. Сада је то било на Ивањ-

дан, али више неће бити на тај датум, јер је ово покретан празник и пада углавном на радни дан и налази се у посту, а Српска православна црква нас је замолила да се Сабор не одржава у време поста, већ након њега“, каже Војин Вучићевић, менаџер хуманитарне организације „Стара Рашка“, иначе њен оснивач.

Сабор српске омладине из матице и расејања је национална манифестација која за циљ има очување српске културне баштине и даје допринос саборности, упознавању и зближавању младих Срба. Од сада ће њен центар бити Златибор.

Н. Ц.

„Вива вокс“, „Милиграм“, „Хилз ап“ на Златибору

Траје ових дана на Златибору разноврсно културно лето, једно од најсадржајнијих до сада, с низом атрактивних програма чије одржавање значајно помаже општина Чајетина. Овде пред туристима на отвореним просторима наступају познати извођачи у различитим музичким жанровима.

Велику пажњу привукао је концерт београдског хора „Вива вокс“ на Краљевом тргу, одржан 11. јула. Пред неколико хиљада окупљених младићи и девојке из „Вива вокса“, који су наступали и у Уједињеним нацијама, два сата су певали „а капела“ познате светске и домаће хитове.

„Вива вокс“ на Краљевом тргу

Седам дана касније, уочи златиборског сабора трубача, у Тић Пољу је био празник добре поп музике: наступио је овде познати бенд „Милиграм“. Преко пет хиљада људи уживало је у хитовима ове групе. „Врати ми се несрећо“, „Анђео“, „Пола љубави“, „Крушка“ и друге песме певали су окупљени заједно са Аленом Адемовићем, праћени сјајним музичарима бенда „Милиграм“. Све се одиграло у дивној јулској вечери, на ливади међу боровима, док се звук из врхунског озвучења простирао широм околних пропланака.

Шлаг на ову златиборску јулску музичку тарту ставио је други рок фестивал „Хилз ап“, одржан од 23. до 26. овог месеца у Тић Пољу. Велики број бендова, као и поклоника рок и електронске музике окупио се на овом фестивалу. Свирали су „С.А.Р.С.“, „Освајачи“, „Артан Лили“, „Ничим изазван“, „Ритам нереди“, „Блажа и кљунови“, „Никад спремни“ и други. Фронтмен групе „Освајачи“ Звонко Пантовић Чипи каже: „Овде је тако пријатно, сјајан је простор. Ми смо последњих година углавном свирали за наше људе који живе у иностранству. Зато смо мало запоставили рад у студију. То је резултирало тиме да није било нове плоче задњих десетак година. Али, ево новог албума ускоро, то издање биће за десетак дана“.

Организатори „Хилз ап“ фестивала су Омладинско удружење „Сердар“ и „Е-Зона“, који су омогућили добру свирку, адреналинска садржаје, турнир у баскету, вечерње и дневне журке, као и јединствен поглед на „брдо“ из луфт-балона који је једна од новина овогодишњег фестивала.

Бајинобаштани најбољи на златиборском Сабору трубача

Оркестар Марка Глигоријевића из Бајине Баште победник је 42. Сабора трубача западне Србије, одржаног 19. јула на Златибору. Овај и још четири оркестра пласирали су се за финално такмичење 55. Драгачевског сабора трубача у Гучи, који се одржава од 3. до 9. августа.

Златиборски сабор протекао је у добром расположењу, а обележили су га добра посећеност, сунчано време и богат културно-уметнички програм –

мирани кларинетиста из Чајетине и Младенка Поповић, етномузиколог из Ужица, најбољи оркестар овогодишњег сабора и добитник награде „Радован Бабић“ је оркестар Марка Глигоријевића из Бајине Баште. Глигоријевић је проглашен и за најбољег трубача, освојивши меморијалну награду „Милован Мићо Петровић“.

„Искрено, нисмо очекивали оволико награда, надали смо се само проласку у Гучу, али победа је дошла и то за нас

дише Витезовића. Најбољи тенориста је Драган Јевтић из оркестра Љубивоја Диковића и Јанка Јовановића. Најбољи басиста је Рајан Болзан из састава „Данијела“, а најбољи бубњар Милутин Неговановић из оркестра Ивана Јовановића.

По оцени стручног жирија 42. Сабора трубача западне Србије за финално такмичење у Гучи пласирало се пет оркестара: Марка Глигоријевића, Радише Витезовића, Ивана Јовановића, Љуби-

Марко Глигоријевић и његов оркестар на 42. Сабору трубача западне Србије

наравно и звуци трубе на којима овај сабор почива.

Централна манифестација 42. Сабора трубача отпочела је „Трубачком будилицом“ која је 19. јула у раним јутарњим сатима кренула од Златибора ка Чајетини, најављујући и позивајући мештане и туристе на овај јединствени догађај. У 16 часова на Тић пољу одржан је дефиле девет трубачких оркестара, колико их се и такмичило за пласман у Гучу.

И овогодишњи сабор традиционално је отворен саборском химном „Златиборе мој зелени боре“, коју је извео састав Радише Витезовића заједно са свим учесницима. Потом су пред публику излазили оркестри и свирали припремљене програме.

По оцени стручног жирија у саставу др Растко Јаковљевић, етномузиколог из Београда, Марко Кутлешкић, дипло-

значи много. Конкурвенција је била добра и ми смо се трудили да одсвирамо најбоље. Организација је на нивоу, немам никакву замерку“, за „Златиборске вести“ задовољно каже најбољи трубач 42. сабора.

А по оцени жирија публике и новинара, најбољи трубач је Мирољуб Кремић из Гостинице. „Ова награда ми значи много, очекивао сам је мало дуже времена и битна ми је у каријери. Конкурвенција је била озбиљна, задовољан сам с наше стране. Могло је можда боље, али трема је учинила своје, као и велика врућина. Припремаћемо се до почетка Гуче, битно је да тамо одсвирамо лепо, па шта буде“, рекао нам је Кремић.

Награду „Златни бор“ за најизворније музицирање добио је састав Ивана Јовановића. За најбоље одсвирану песму награђен је оркестар Ра-

воја Диковића и Јанка Јовановића, те оркестар Мирољуба Кремића.

Главном такмичарском дану претходила је Смотра изворног народног стваралаштва, која је одржана у петак увече на Краљевом тргу. У програму су учествовале певачке групе „Шљивовица“ и „Распевани Златибор“, ловачко-певачка група „Златиборске зоре“, трубачки оркестар „Данијела“ из Ариља и КУД „Златибор“. Након њиховог наступа одржан је концерт прошлогодишњих победника, оркестара Ивана Јовановића из Ужица и Радише Витезовића из Тубића.

Успешан организатор 42. Сабора трубача је ЈП „Културно-спортски центар Чајетина“, а покровитељи су општина Чајетина и ТО „Златибор“. Реализацију сабора помогао је и велики број спонзора.

Д. Росић

ПРИПРЕМЕ ФУДБАЛСКИХ СУПЕРЛИГАША НА ЗЛАТИБОРУ

– Овде смо већ стални гости. Услови су сваке године све бољи, поготово смештај. Златибор је права лепотица западне Србије, рај за припреме. Долази велики број потенцијалних противника, мада нас време није баш служило у почетку, али снашли смо се. Успели смо да одрадимо већи део прелазног рока, довели играче који могу бити права

**Нешко
Миловановић,
ФК Младост
Лучани**

појачања. Појачали смо пре свега дефанзиву. Остварили смо прошле године циљ да будемо стабилан суперлигаш, надам се да ове можемо бити између петог и седмог места

– Важно нам је то што на Златибору имамо противнике за контролне утакмице. Код нас

**Младен
Миљковић,
тренер новог
суперлигаша
ФК Радник
Сурдулица**

у близини имамо Власинско језеро, које је сјајно, али нема довољно терена, самим тим тамо борави доста мање тимова. За сада смо довели седам проверених играча, неки имају искуства играња Суперлиге или наступа у иностранству, планирамо још два или три и комплетираћемо тим који ће се борити за остварење циља, а то је опстанак у најјачем рангу.

И овог лета Златибор је посетио суперлигаш из Румуније. Гости наше планине били су фудбалери "Петролула" из Плоештија, који су на Златибору спровели главни део припрема за предстојећу сезону. – Са физичког аспекта, припреме су биле одличне. Утакмице

које смо одиграли на Златибору добро су нам дошле да утврдимо на којим још позицијама треба да се појачамо. Требају нам отприлике још четири играча, а неки су нам се прикључили током припрема. Све што се тиче хотела, смештаја и услова било је одлично, међутим

**Тибор
Селимеш,
тренер
ФК Петролул**

мора се порадити на теренима како би се довели на неки врхунски, професионални ниво.

– Чудан је осећај, ја сам међу старијима у тиму, а имам 23 године. Надам се да ће нас пре

**Богдан
Планић,
капитен
ОФК
Београда**

свега заобићи повреде, да одржимо тај неки „костур“ тима... Чини ми се да ће се, због промене система такмичења, током јесени одиграти душло више утакмица него претходне сезоне. Али, покушаћемо да се прилагодимо.

– После изузетно напорне сезоне, у којој смо у последњем колу обезбедили опстанак, имали смо само две недеље паузе, неколико играча нас је напустило, али на млађим иг-

**Владимир
Торбица,
капитен
ФК Спартак
Суботица**

рачима је да се што пре изборе за место у тиму. Промене је систем такмичења, биће више утакмица у првенству, тако да ће бити веома тешко. Наш примарни циљ је пласман међу осам најбољих, тј. у плеј оф. ■

Млађе кошаркашке селекције Србије у Чајетини

Јуниорска кошаркашка репрезентација наше земље (играчи до 18 година) у Чајетини је спровела прву фазу припрема за Европско првенство, које се одржава на грчком Волосу од 23. јула до 2. августа. Изабраници селектора Слободана Клипе играће у групи са селекцијама Црне Горе, Летоније и Немачке.

– То су све селекције чија је кошарка у експанзији. Летонија је посебно неугодна, њихова селекција до 16 година прошле године је била вицешампион Европе, а велики део играча из те селекције присутан је у овој до 18 година. Не мислим да су то најквалитетнији на првенству, уколико одемо са најјачим тимом мислим да смо сигурно најквалитетнији у групи, где можемо до првог места што би нам донело пласман у четвртфинале – изјавио нам је селектор.

И кадетска репрезентација Србије (играчи до 16 година) спровела је припреме у Чајетини. Они ће од 6. до 16. августа играти на Европском првенству у Литванији, у групи са селекцијама Италије, Босне и Херцеговине и Финске.

– Захваљујем Кошаркашком савезу, који нам је омогућио ове

Слободан Клипа

услове. Тежимо да направимо добар тим за предстојеће првенство, али и добру селекцију за наредне узрастне категорије, у којима ће ови момци учествовати у даљим каријерама. Деца од само 16 година играју суров систем на Европском првенству, у 11 дана очекује их 9 утакмица, неопходно је да се психички и физички припреме за то и да се створи "хемија" у тиму. Надамо се да ћемо оправдати очекивања српске кошаркашке јавности – изјавио је селектор, проф. др Ненад Трунић.

Наша репрезентација је у Чајетини одиграла два контролна меча са вршњацима из Немачке, који се такође припремају за континентални шампионат. Изабраници селектора Харолда Штајна савладали су репрезентацију Србије у оба та меча одиграна у чајетинској „Хали спортова“ (83-59 и 85-82).

– Хвала домаћинима што су нам омогућили веома добре услове за рад. Моја екипа је први пут у Србији, али ја сам долазио и раније. Навикао сам да у вашој земљи све буде на високом нивоу када су у питању услови за рад и тренинг, као и храна, наравно. Ово је базична фаза, тако да се још треба радити на физичком плану – изјавио је Штајн. ■

Кошаркашице Србије – са Златибора на кров Европе

Женска кошаркашка репрезентација наше земље недавно се тријумфално вратила са Европског првенства у Румунији и Мађарској. Изабранице Марине Маљковић допутовале су у домовину са пехаром шампиона Европе, златним медаљама око врата и олимпијском визом за Рио де Жанеиро, где ће наредне године бити један од (за сада) два представника Србије у екипним спортовима (уз ватерполисте).

На пут ка остварењу највећег успеха у историји српске женске кошарке, наше репрезентативке кренуле су са Златибора, где су спровеле базичне припреме. Том приликом селекторка Маљковић истицала је посебну тежину континенталног такмичења, пре свега због чињенице да је оно квалификационо за Олимпијске игре, најавивши да ће њен тим настојати да максимално сакрије своје мане и у први план истакне врлине које поседује, све у циљу остварења што бољег пласмана. С обзиром да су 29. јуна биле у

прилици да, као владарке Европе, поздраве окупљене испред балкона Скупштине Београда, чини се да су у том „прикривању мана“ биле више него успешне.

Као добар прогнозер показао се председ-

ник општине Чајетина Милан Стаматовић, који је приликом сусрета са кошаркашицама истакао уверење да ће успети да дођу до медаље, позвавши их да, по остварењу циља, прославе успех на Златибору. ■

Млади руски кошаркаши посетили Златибор

Представници четири кошаркашка колектива са севера Русије посетили су Канцеларију са сарадњу са Руском федерацијом на Златибору. Сусрету са председником општине Чајетина, Миланом Стаматовићем, присуствовала су деца из неколико градова севера Русије (Архангелск, Новосибирск, Ухта, Череповец, Усинск, Котлас, Велики Устјуг, Волоград, Чехов) и том приликом представници обе стране разменили су поклоне као и туристичке пропагандне материјале.

– У име општине Чајетина и моје лично име желим да вас поздравим и пожелим вам пријатан боравак на Златибору. Надам се да ћете нам поново доћи, као формиране спортске личности. Боравак и припреме на Златибору гарантују да ћете имати успешне каријере. Кроз разне школе кошарке на овој планини прошли су многи српски кошаркаши, а овде су боравиле и познате светске екипе које су после боравка на Златибору освајале домаћа првенства, као нпр. ЦСКА или Панатинаикос. Недавно су овде биле и наше кошаркашице, које су постале првакиње Европе – истакао је председник општине, Милан Стаматовић.

Млади руски кошаркаши бораве на Златибору као полазници кампа КК Црвена Звезда Телеком, која је спровела трећу смену овог кампа намењену углавном деци из иностранства. За већину полазника ово је био први долазак у Србију, а према првим реакцијама на Златибору им се највише допао планински ваздух, као и кухиња.

– Могу да кажем да имате доста јела од меса, што нам се посебно допада, а и слаткиши су веома укусни. Многи ми се допада природа овог краја, као и клима. На тренинзима углавном радимо на техничким појединостима, пре свега на дриблинзима. Надам се да ћемо поново доћи, с обзиром да су односи Русије и Србије све бољи из године у годину – изјавио је Андреј Филија из Ухте. ■

Вања Грбић хвали услове за одбојку на песку на Златибору

Четврти овогодишњи турнир Првенства Србије у одбојци на песку (VIP Beach Masters) одржан је на Златибору од 17. до 19. јула. Према утисцима такмичара и посетилаца, направљен је велики искорак у односу на претходну годину, како по питању организације, тако и по броју екипа које су учествовале. Ове године Златибор је окупио 52 екипе, само једну мање од рекорда недавно постављеног у Краљеву, међу којима је било и учесника из иностранства.

У женској конкуренцији најуспешније су биле Милена Матић и Марија Милошевић,

које су у финалу са 2-0 (22-20, 21-16) савладале Ивану Исаиловић и Светлану Симић. Код мушкараца настављена је доминација Стефана Басте и Лазара Коларића, који су освојили и четврти овосезонски турнир. У финалу су са 2-0 (21-14, 21-13) победили Марка Галешева и Рашка Јовановића.

Главни промотер такмичења, потпредседник Одбојкашког савеза Србије, Владимир Грбић, није крио задовољство приказаним на овогодишњем издању турнира. Његову школу одбојке ове године посетило је око 360 малишана, више него претходне.

– Веома је лепо када су оба терена попуњена, када радите са 60 клинаца сваки тренинг, када има деце која су напредовала у односу на претходну годину. Деца из „Чиготица“ програма такође могу да дођу. Видите да се нешто дешава. Оно на чему треба да радимо је популаризација, визија. Са децом ми имамо базу, будућност које не треба да се бојимо. Само треба да се посветимо деци на прави начин. На овим теренима може да се игра одбојка на песку на европском нивоу, а у овом дивном амбијенту постоји и потенцијал за још два терена – изјавио је Грбић. ■

Параглајдери: Златибор је број 1 за летачке спортове

Једриличарски клуб АВИС са Златибора претходног викенда искористио је повољне временске услове за обуку полазника на узлетишту Фарма. Наши домаћини били су руководиоци клуба, Бранко Јанковић, саобраћајни пилот у пензији и Зоран Петровић, троструки добитник награде „Златни орао“, највишег признања које додељује Ваздухопловни савез Србије.

– У овом спорту сам од 1986, а на Златибору сам први пут летео 1990. Обожавам да долазим овде, како због ученика тако и због сопствених летова. Овај спорт је и за момке и за девојке, треба се уписати и започети обуку са стручњацима. Ако у почетку добро научите то ће вас пратити до краја каријере. Али ако направите одређене „прескоке“ то може касније довести до проблема, с обзиром да се лети на великим висинама – истиче Петровић.

Овом приликом на узлетишту је боравила и репрезентација Србије у прецизном слетању параглајдером. Они спроводе припреме за Светско првенство у Индонезији, које ће се одржати током августа. Репрезентативци истичу да су услови на узлетишту веома добри,

да је чак исувише захтевно, али да су самим тим и припреме боље. Иако млад по просеку година, наш тим се нада да ће на предстојећем такмичењу освојити велики број медаља. Међу онима од којих се највише очекује су Милица Маринковић, првакиња света и Дејан Валек, првак државе и Европе, који тврди да је драг овог спорта у томе што никада нема изразитих фаворита.

– Параглајдинг је такав спорт да никада не можеш бити потпуно сигуран у победу. Има стварно одличних пилота, коме дан буде бољи он ће победити. Могу бити сигуран, нпр. у пласману међу 30, али победити може свако, сви имају подједнаке шансе – каже Валек.

Званични шампион света у прецизном слетању Милица Маринковић сматра да

Златибор има све услове да у будућности постане центар за развој и промоцију овог спорта.

– Богатство које пружа Златибор за параглајдинг, од почетничке обуке, једрења на падини, прецизног слетања, прелета па до тандем летова нуди могућност Златиборцима и туристима да осете чари летења и уживају у њима – изјавила је Маринковићева. ■

Ватерполисти Србије на Златибору спровели припреме за Светско првенство

После „златних“ кошаркашица и ватерполисти са Златибора кренули по медаљу

Захваљујући добрим условима за тренирање и љубазности хотела „Олимп“ Златибор је за ову екипу већ традиција и нешто што се не мења!“, објашњавала је Марина Маљковић, селекторка женске кошаркашке репрезентације зашто се пред велика такмичења припремају на овој планини. Испраћене са Златибора са најлепшим жељама, постале су европске првакиње.

Сада су на том путу и најбољи српски ватерполисти. После тријумфалног повратка из Бергама, где су освајањем златне медаље у Светској лиги обезбедили пласман на Олимпијске игре у Рио де Жанеиру, ватерполо репрезентација Србије на Златибору је спровела прву фазу припрема за Светско првенство у Русији.

„Златибор смо изабрали пре свега због

„Ова планина је база, не само за ватерполо већ и за остале спортове, пошто смо видели велики број екипа из других спортова које бораве на Златибору. Волео бих да наш долазак у Ужице и на Златибор буде подстрек младим људима да почну да се баве ватерполом и пливањем - поручио је Савић, захваливши се управи хотела „Олимп“ на Златибору и ужичког базена на гостопримству и изванредним условима за припреме.

И српски „делфини“ деле мишљење селектора Савића.

„Увек је лепо доћи на Златибор, сјајно смо примљени. У хотелу „Олимп“ смо имали изузетан смештај и теретану, у „Чиготи“ смо спроводили пливачки део припрема, а у Ужицу смо тренирали на правом ватерполо базену. Овде су можда и најбољи услови у Србији за ову фазу припрема, увек

водио је у шетњи или уживао у неком од адреналинских садржаја ове планине.“ Шеталиште поред језера је прелепо, најчешће смо ту проводили време, лепо искуство је и вожња четвороточкаша - квадроа, посетили смо Ски центар Торник и Андрићград, надам се поновном доласку“, рекао је МВП Светске лиге.

Иако није желео да обећа златну медаљу на Светском првенству у Казању, селектор Савић истиче за Златиборске вести да традиција ватерполо савеза и успеси претходних генерација обавезују на успех. „После освајања Светске лиге и директног пласмана на Олимпијске игре у Рио, што нам је био главни циљ, на Светско првенство одлазимо растерећени. На нама је да стигнемо до медаље, па можда то буде и злато“, додао је Савић.

Ватерполо репрезентација Србије на Златибору је спровела прву фазу припрема за Светско првенство у Русији

висинске разлике и кисеоника, а дочекали су нас изузетни услови, љубазно особље у хотелу „Олимп“, добра теретана и базен у Чиготи који јесте мали, али сасвим адекватан да одрадимо тренажни циклус. Нисмо први пут на Златибору, али смо зато у Ужицу на градском базену били први пут, и могу да кажем да је тамо изузетан објекат који може да буде у конкуренцији за одржавање великих такмичења као што је Светска лига. И ја ћу организацији ватерполо савеза то предложити и пренети какве смо услове имали. Требало би да укључимо и женску јуниорску ватерполо репрезентацију. Надам се да ћемо у будућности традиционално спроводити припреме, што у Ужицу што на Златибору – изјавио је Дејан Савић, селектор нашег националног тима.

можемо да се фокусирамо на тренинге – рекао је један од искуснијих репрезентативаца, Слободан Никић.

Капитен ватерполо репрезентације Србије Живко Гоцић верује да ће тим који предводи и убудуће долазити на Златибор. „Боравак на Златибору искористили смо на прави начин, а имали смо времена и за одмор. Уживали смо и у златиборским специјалитетима, све је много укусно. Видим да се доста гради и улаже на Златибору, то ми се допада и мислим да би Златибор у наредном периоду могао да се развије у прави, озбиљан туристички центар. Он то већ јесте, али има потенцијала да буде још боље“, рекао је капитан Гоцић.

Најбољи играч овогодишње Светске лиге Душан Мандић слободно време про-

Главни адут ове селекције, која је дуго заједно, је одлична атмосфера, а добро су прихваћени и млађи репрезентативци. Филип Филиповић, још увек актуелни најбољи играч света, уверен је у успех. „Не треба да бежимо од улоге фаворита, схватамо полако да смо најбољи, пет-шест последњих такмичења то је и показало. На Златибору нас је на сваком кораку пратило гостопримство, природа је прелепа, о томе не треба трошити речи. Једино ми се није допао центар који више личи на Београд него на неку мирну оазу“, истиче Филип Филиповић.

Светско првенство у ватерполу у руском Казању почело је 27. јула, а да ли ће им се припреме на „златној“ планини позлатити биће познато 8. августа, када се то такмичење завршава. ■

Десет медаља за Чајетину на МОСИ играма, злато кошаркашима

На 52. МОСИ играма, које су од 8. до 12. јула одржане у Пожеги, представници општине Чајетина освојили су 10 одличја (2 злата, 3 сребра, 5 бронзи), што је за једну медаљу мање него претходне године у Новом Пазару. Треба, ипак, истаћи да је састав наше општине био ослабљен изостанком атлетичарке Биљане Цвијановић, која због повреде није била у могућности да брани злато и рекорд Игара на 1.500 метара (4:24:22).

Кошаркаши су у финалу савладали Нову Варош са 57-49, у веома неизвесној утакмици. Наша екипа губила је већим делом сусрета, после три четвртине било је нерешено (42-42), али су у последњој деоници успели да „преломе“ утакмицу и реше је у своју корист. Екипу у саставу: Иван Тмушић, Раденко Смолковић, Неђељко Богдановић, Гвозден Рајовић, Владимир Мајсторовић, Бошко Чорбић, Срђан Радовић, Бранко Брашанац,

дужетка тријумфује са пола коша. У финалу играли смо против сјајне екипе Нове Вароши, која је, уз Соколац, била међу бољима на турниру. Њихов састав чинили су играчи Златара који су у претходној сезони играли лигу против нашег клуба, за екипу која је била високо позиционирана. Имали су у саставу и свог најбољег играча, Владимира Вранића из КК Плана, као и једног момка који игра бугарску Прву лигу. Наш тим су чинили момци из Чајетине, уз Богдановића који је играо претходне сезоне за наш клуб и Мајсторовића, који је из Ужица али годинама игра за КК Златибор. Оваквим резултатом додатно смо оправдали статус Б лигаша – изјавио је Страјин Недовић.

Највише медаља и ове године освојили су пливачи. Предраг Ћитић дошао је до златне медаље на 800 метара краул, док је на 200

Новог Пазара Јасмин Љајић. Од осталих атлетичара Ана Ристичевић је била седма на 800 и на 1.500 метара, исту позицију заузела је Теодора Андрић на 200 метара, док трку на 400 метара није завршила. Владимир Петровић био је шести на 800 метара.

Екипа у планинарској оријентацији (Петар Весовић, Марко Луковић, Радосав Цветић) заузела је треће место у мушкој конкуренцији, иза победника Пожеге и екипе Мојковца.

Одбојкашице Чајетине у укупном пласману биле су десете. У групи су, после пораза од Фоче (0-2) и Рогатице (0-2), савладали Рожаје (2-0), што им је донело трећу позицију. У каснијем разигравању за пласман, победиле Пожегу (2-0) и доживеле пораз од Ивањице (2-1). У одбојци на песку Чајетинке су биле шестопласиране. У групи су имале

У пливању на МОСИ играма Чајетини шест медаља, Предрагу Ћитићу златна

Фото МОСИ

Станко Ковачевић, Никола Милутиновић, Немања Ђуричић, Александар Пантовић и Никола Драговић, са клупе је предводио Страјин Недовић. Претходно, Чајетинци су у полуфиналу савладали Бајину Башту после продужетка (57-56), док су групну фазу завршили као првопласирани у конкуренцији Новог Пазара, Ариља и Пожеге.

- Чињеница је да смо два меча у групи добили службеним резултатом, јер се екипе Новог Пазара и Ариља нису појавиле, али не можемо рећи да је група била лака, с обзиром да смо играли са домаћином, екипом Пожеге. Без обзира у којем је саставу са домаћином никада није лако играти. У полуфиналу против Бајине Баште екипа је показала зрелост, да је играчким квалитетом изнад противничке екипе, тако да је у узбудљивој завршници успела да после про-

метара у том стилу заузео друго место. Јована Кнежевић заузела је друго место на 200 метара краул, а треће на дупло крађој деоници. Женској штафети Чајетине припало је друго место, а мушкој треће, тако да је пливачка екипа општине Чајетина у укупном пласману била трећепласирана.

Тенисери Владимир Живановић и Небојша Шишовић у финалу су поражени од домаћина и прошлогодишњег финалисте, екипе Пожеге са 2-0, тако да су морали да се задовоље сребром. Претходно су у групној фази савладали екипе Прибоја и Новог Пазара.

У атлетици Мирко Петровић је одбранио бронзу на 1.500 метара, док на дупло дужој деоници (3.000м) није успео да одбрани сребро пошто је заузео пето место. У обе дисциплине славио је репрезентативац из

половичан учинак (победа над Ивањицом, пораз од Пријепоља), а потом су, у борби за пласман, поражене од Рогатице (0-2), и од Пљеваља (0-2).

Екипа општине Чајетина у спортском риболову (Недељко Павловић, Предраг Видановић и Никола Кузељевић) у укупном пласману била је тринаеста, док је победио тим Пожеге, испред Нове Вароши и Сјенице.

На 52. МОСИ играма било је заступљено 15 спортских дисциплина, уз учешће око 2.000 спортиста из 30 општина и градова из Србије, Босне и Херцеговине и Црне Горе. Ове игре биле су посебне због чињенице да је на њима по први пут одржано и једнодневно такмичење особа са инвалидитетом (Пара МОСИ) у стрељаштву, шаху и риболову. ■